

Lær af historien: John Quincy Adams om den amerikanske kontinentale republik mission og dens forhold til Rusland

Af Renee Sigerson – 12. april 2014 – I et brev fra Skt. Petersborg i 1811 understregede den amerikanske ambassadør til Rusland, John Quincy Adams, vigtigheden af etableringen af en amerikansk, kontinental republik, som skulle oprettes som en ny idé om opbygningen af en nation, oprettet på et højere niveau end det krigsbeherskede og imperiekontrollerede Europa; en Republik, der var befriet for den gentagne, despotiske leg, der gik ud på at slynge den ene befolkningsgruppe imod den anden til gavn for Imperiets magt. I breve skrev Adams til USA, mens Rusland, hvortil han var udsendt, samlede sig sammen som forberedelse til det, som man erkendte var en uundgåelig invasion af Napoleon:

»Hvis det parti (dvs. Føderalisterne) ikke slås effektivt ned ... vil Unionen være tabt. I stedet for en nation, der har samme udstrækning som det nordamerikanske kontinent, forudbestemt af Gud og naturen til at blive det mest folkerige og mest magtfulde folk, der nogen sinde er sammensat under en social enhed, vil vi få en mangfoldighed uden ende af små, ubetydelige klaner og stammer, som evig og altid ligger i krig med hinanden om en klippe, eller en fiskedam, de europæiske herrers og undertrykkes leg og legendariske fortælling.«

I en anden brevveksling skrev han:

»Hele det nordamerikanske kontinent synes af det

Guddommelige Forsyn at være forudbestemt til at befolkes af en nation, som taler ét sprog, som bekender sig til et overordnet system af religiøse og politiske principper, og som er tilpasset én overordnet, grundlæggende kvalitet af sociale praksisser og skikke.«

Bemærk hans anvendelse af udtrykket »system ... af principper«, som er typisk for hele Adams' tankegang. Hans understregning af amerikansk enhed var på ingen som helst måde udtryk for fordomme over for andre nationer eller sprogkulturer: dette er manden, som forsvarede Latinamerika mod invasion fra Imperiet; som talte flydende fransk, fra han var barn; lærte sig selv klassisk tysk så godt, at han kunne oversætte klassiske værker; som levede i Rusland, ikke blot som ambassadør, men også som en ven af førende, videnskabelige kredse; og som forsvarede afrikanere mod det globale slavesystem ved amerikanske domstole. Han ledtes i sine idéer om regeringsform af en reference til et guddommeligt forsyns hensigt med hele menneskehedens eksistens, som så smukt beskrives i Lyndon LaRouches seneste artikel. Han havde således idéen om en amerikansk kultur, bygget på et højere princip end den imperiekultur, som beherskede Europa.

Adams' arbejde med at forhandle den nordvestlige grænse af et kontinentalt USA med den russiske regering begyndte med det samme, han ankom i 1809. Hans primære samtalepartner om denne indsats var den strengt anti-britiske, pro-udviklingsrådgiver Rumiantsov (undertiden stavet Romanzoff), som, iflg. Adams, sagde til denne kort efter hans ankomst: Ruslands

»tilknytning til De forenede Stater er stadig, mere stadig end De er klar over.«

Umiddelbart inden Napoleons invasion arrangerede Rumiantsov et tilbud til USA om, at Rusland skulle optræde som mægler mellem USA og Storbritannien for at undgå det, der skulle blive til Krigen i 1812. Rusland ønskede at være i stand til at bevare relationerne med USA intakte, til trods for, at Napoleons

angreb tvang dem ind i en alliance med Storbritannien. Hvis USA og Storbritannien kom i krig, ville Rusland være nødsaget til at nedgradere sine relationer med USA. Præsident Madisons klodsethed bidrog til, at dette tilbud aldrig blev taget op, og da Krigen i 1812 begyndte, blev Rumiantsov i stigende grad skubbet til side som toprådgiver til Tsaren, med den pro-britiske Nesselrode som hans erstatning.

Den pro-amerikanske Rumiantsov vendte sig mod andre bestræbelser for at forsvare sit synspunkt om en russisk-amerikansk alliance omkring økonomisk fremskridt. Han finansierede af egne midler en ny søfartsekspedition til Alaskas kyst. I mellemtiden forlod hans gode ven Adams snart Rusland for at forhandle Traktaten i Gent, som afsluttede Krigen i 1812, og han blev for en kort tid ambassadør til Storbritannien på sin vej til at blive udenrigsminister. Deres samarbejde resulterede senere i Præsident Adams' 1824-traktat med Rusland (til trods for den britiske premierminister Castlereagh's bestræbelser på at overbevise USA om, at det post-napoleonske Rusland var en imperial fjende af de amerikanske lande), en traktat, som fastlagde den første internationalt anerkendte afgrænsning på De forenede Staters nordlige grænse på vestkysten.

Billede: John Quincy Adams (1767 – 1848)